

2 UKLARE GRENSER

2.1 INNLEDNING

En konklusjon som kan trekkes fra det som er skrevet i kapittel 1, er at rettspraksis har lagt det geometriske prinsipp til grunn for trekking av grenser mellom eiendommer i sjø når det ikke har foreligget hjemmel for en annen grensetrekking. I dette kapitlet vil jeg kort prøve å gjøre rede for hva slik særlig hjemmel kan være og hvor den kan finnes.

Under overskriften: "uklare grenser" er det også naturlig å se på grensa mot sjøen for eiendommer der denne grensa kan være uklar. Jeg tenker her ikke på den ytre grensa for privat eiendomsrett, men på den situasjonen at det kan være uklart om en eiendom ved fradelingen har fått eiendomsrett også til sjøgrunn eller om fradelingen bare gjelder landgrunn.

En grense som ikke alltid er like lett å trekke, er grensa mellom vassdrag og sjø, eller sagt på en annen måte; hvor kan en si at elva slutter og sjøen tar til? Dette kan ha stor betydning i en eiendomsrettslig sammenheng.

Et annet tema som i en viss grad kan sies å være uklart eller som en del har lite kjennskap til, er uttrykk som betegner ulike vannstandslinjer, f.eks. "middelvannstand", "middels flo", "spring lavvann". Ulike vannstandsnivåer blir brukt i lovgivning og rettspraksis og høyder og dybder på kart er relatert til bestemte nivåer. Jeg ser det derfor som viktig å gjøre rede for dette.

2.2 SÆRLIG HJEMMEL

Vassdragslovens § 4 sier at det geometriske prinsipp skal legges til grunn for trekking av grensa mellom to eiendommer i vassdrag, "... hvis ikke annet følger av særlig hjemmel." Det vil med andre ord si at